

Pordán Boróka vagyok, test-tudat központú lovasoktató, integrál szemléletű lókiképző.

A lovak iránti rajongásom már 2 éves koromban megmutatkozott. Anyai nagyszüleim szomszédjában lovas ember lakott, a kerítések pedig hézagosak voltak... Az út tehát ott volt előttem, de meglehetősen kanyargós volt álmaim munkájáig.

Gimnazistaként nehezen tereltem mederbe szerteágazó érdeklődésemet. Jogász? Biológus? Pszichológus? Állatorvos? Irodalomtörténész? Agrármérnök? Végül ez utóbbi győzött, és bár sokan próbálták elvenni a kedvemet, soha egy pillanatra sem bántam meg, hogy a gödöllői kampusz diákja voltam. Miután végeztem, 7 és fél évet dolgoztam a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumban (mikor hogy hívták éppen). Azonban végig ott motoszkált bennem a kérdés: mit keresek én itt? Végül 2012 márciusában felmondtam, pár napra rá pedig megkaptam életem egyik legnagyobb örömét, szenvedését, és tanítását jelentő munkámat: 6 hónapig vezettem egy 16 hektáros Pest megyei lovardát. Hogy sikerrel zárult-e ez a kaland? Nem. Hogy megbizonyosodtam-e afelől: lovakkal akarok foglalkozni? Igen.

A lovardai munka lezárása után még 2 évnek kellett eltelnie, hogy valóban, a szívem mélyén is meg tudjam hozni a döntést: lovakkal és emberekkel akarok foglalkozni, ebből akarok megélni, képes vagyok ebből megélni.

A lovas múlt

Szüleim kitartó ellenállását legyőzve 11 évesen kezdettem el lovagolni a budapesti Honvéd Lovardában Széplaki Pál tanítványaként. Később belekóstoltam a díjugratásba, voltam munkalovas Alagon, több nyáron keresztül vezettem túrákat, és három szezonban versenyeztem díjlovasként. Egy évet töltöttem az Egyesült Államokban egy kiképző lovas farmon, ahol olyan tapasztalatokat szereztem a lovak etológiai alapú kiképzésében, melyek alapjaiban változtatták meg a lovas hozzáállásomat. Foglalkoztam körkarámos munkával, részt vettem Pat Parelli és Monty Roberts módszerével dolgozó kiképzők kurzusain, bemutatóin itthon és az USA-ban egyaránt. Nagy rajongója vagyok Honza Blaha-nak, és Göblyös Istvánnak egyaránt.

Mit jelent az, hogy „test-tudat” központú lovasoktató?

A sport mindig is az életem része volt, szűkebb családomban és baráti körömben számos élsportolóval büszkélkedhetek. Én magam azonban nem bizonyultam tehetségesnek a versenyzésben, nem is vonzott soha. Azonban az út, ahogyan el lehet jutni odáig – az annál inkább. A lovak között eltöltött 26 évem alatt rájöttem: a legjobban képzett ló is feladja az együttműködést, ha úgy érzi, lovasa a saját testét sem képes koordinálni. 18 év saját élményű pszichoterápiás és 8 év, szintén saját élményű fizioterápiás múlttal rendelkezem. Nagy hangsúlyt fektetek a helyes testtartás kialakítására, megtartásának tanítására. Nálam a lovasóra mindig alkalmazkodik a tanítványom aktuális fizikai és mentális állapotához, valamint a lovaglással elérni kívánt célhoz. Éppen ezért kizárólag egyéni foglalkozásokat tartok.

Mit jelent az, hogy integrál szemléletű lókiképző?

Nem vagyok fanatikus híve egyetlen kiképzési módszernek sem, nem hirdetek kizárólagosságot. Hálás vagyok, hogy a különböző natural horsemanship irányzatoktól a western stílusú kiképzésen, a Honza-féle „Line free collection” módszerén át, a hagyományos német kiképzési skála szerinti idomításon keresztül az akadémista stílust képviselő Göblyös István tanításáig szinte mindent lehetőségem volt megismerni és a gyakorlatban is alkalmazni. Végül ráeszméltem, hogy az igényes lovasnak két dolog fontos: együttműködés és öröm. Ezekhez pedig sok út vezet, melyeken a fényt a tanulni vágyó és értő figyelem, a következetesség és a kitartás jelenti.

Az, hogy a kiképzés során mely módszerből merítek, és milyen felszerelést használok, elsősorban a ló pillanatnyi állapota határozza meg, másodsorban pedig a tulajdonos által kitűzött cél.